

tilstrækkeligt forstaaende Vælgere. Jeg kan godt fatte, at visse Folk, som tilhører Erhverv, der ikke er udsatte for den Arbejdsrisiko, som Industriens Arbejdere er udsat for, har ondt ved at forstaa, at Arbejdsløsheden spiller den Rolle, den nu en Gang gør for Industriens Arbejdere, men det forekommer mig let at forklare dem, at ligesom Landbruget er udsat for en anden Art Risiko, som de maa bære, og som gør, at Staten i Landbrugskriser er traadt hjælpende til, nemlig den store Konjunkturrisiko paa den ene Side og Vejrligets stadige Risiko paa den anden Side, saaledes har nu en Gang, fordi alt menneskeligt er skrøbeligt og usikkert, hvert Erhverv sin særegne Risiko at bære, og den Risiko, som industrielle Erhverv specielt bærer, er netop den, som for Arbejderbefolkningen giver sig Udslag i den stadig regelmæssigt tilbagevendende Arbejdsløshed. Som Følge deraf har Arbejderne et Krav paa Samfundets Hjælp i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) sagde om de af hans Bemærkninger, som jeg havde anholdt eller noget opholdt mig ved, at de var ironisk mente. Naa, det maa jeg sige, det har jeg ikke rigtig opfattet. Der er, som bekendt, en Bog om Begrebet Ironi med særligt Hensyn til Sokrates, og nu haaber jeg paa en ny Udgave „med særligt Hensyn til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds.“ Om en speciel Bemærkning, nemlig den, der staar Spalte 1290 i Fortrykket, hvor det ærede Medlem siger, at „— det er jeg ganske enig med ham (nemlig Ordføreren) i —“, nemlig at det er Hensigten, at kun ubemidlede Arbejdere skal nyde godt af saadanne Kasser, siger han, at det er kun en parentetisk Bemærkning. Nu ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem mener med Ordet „parentetisk“. Jeg ser nemlig paa Spalte 1311, at han taler om, at „en Arbejdsanvisning sammen med Arbejdsløshedskasserne kan vel efterhaanden forme sig som en parentetisk Virksomhed.“ Hvis det er en lignende Betydning af Ordet „parentetisk“ som det forrige Sted, saa maa jeg sige, at jeg ikke rigtig forstaaer det. Men jeg gaar nu rigtignok ud fra, at hvad der staar Spalte 1311, er en Trykkefej. Jeg tænker mig, at der formentlig skal staa et Ord, som jeg flere Gange har hørt i denne Debat, og som har imponeret mig gevaltig. Det blev ogsaa brugt af det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) overfor mig, idet han sagde: „Jeg er noget uenig

med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, naar han ønsker Arbejdsløshedskasserne ledede paritetisk“. Jeg maa sige, at det har jeg aldrig ønsket, jeg ved ikke engang, hvad det er, men det maa være et kostbart Ord, et af dem, som Holberg omtaler, der ikke betyder meget i solut Stil, men hvis der ikke var saadanne Ord, vil $\frac{2}{3}$ af Rigsdagstidenden ikke have den tilbørlige Effekt. Men naar det ærede Medlem fra Slagelse endvidere siger, og her maa vel Forklaringen komme, at han i Modsætning til mig — skal det altsaa være — anser det for rigtigt, at Arbejdsløshedskasserne er byggede op som noget absolut selvstyrende og ikke kan se, at Arbejdsgiverne kan have nogen som helst Interesse i at deltage i deres Styrelse, vil jeg forvare mig mod den Misforstaaelse, at jeg skulde have ment, at Arbejdsgiverne skulde have noget Krav paa at deltage i Arbejdsløshedskassernes Ledelse. Det mener jeg ikke. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg kunde tænke mig den Mulighed, at Arbejdsgiverementet blev indføjjet som et Kontrollement. Jeg vil benytte Lejligheden til at sige, at jeg vilde føle mig tilfredsstillet, hvis man kunde komme ud ad den Vej, overfor hvilken den højtærede Minister stillede sig velvillig, nemlig at man fik Repræsentanter for Kommunerne, der ogsaa deltager i Præmierydelsen sammen med Arbejdere, og ogsaa for Staten og da, som naturligt er, for Rigsdagen, eftersom Administrationen allerede i Arbejdsløshedsinspektøren har en Repræsentant.

Jeg kommer derved endelig til Spørgsmaalet om Forholdet mellem Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedskasse. Der maa det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds have misforstaaet mig, eller ogsaa maa jeg ikke have udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt. Det forekommer mig der vedblivende — og det interesserer mig, at en ingeniørkyndig Mand som det ærede Medlem fra Slagelse gav mig Ret i den Lignelse, jeg brugte —, at det er 2 Tandhjul, der griber ind i hinanden, men netop fordi de griber ind i hinanden, er det 2 forskellige Hjul. Det, som jeg sagde, var blot dette, at naar vi nu har begge Hjulene til Nylavning her, skal vi ikke alene sørge for ved gensidig Afpasning, at de Tænder, der skal gribe ind i hinanden, bliver, som de skal være, men vi skal ogsaa sørge for, at hvert af disse Hjul overhovedet kommer til at fungere paa rette Vis. Og jeg forvarer mig udtrykkelig imod, at man, saa længe man ikke har